

אלבום-צילומים

שהופיע השבוע

ומכיל צילומי-עירום

מתוך סרט, מעורר

את זעם הבמאי

ואת השאלה —

מהי יצירה מקורית?

צילום

של סיפוסים מוכרים — כמו הצקל איש-כסית, כשהוא אוכל את המרק שלו; או כמו דן בן-אמוץ ובתיה אפולו, בפרוה מרתקת במיוחד. חלק אחד של הספר הכיל צילומי-הווי — כמו צילומי-המיטריות ברחוב סלמה, או פניהם של סיפוסים שונים המשחקים בליא-רד.

יש שם פני שחקנים בשעת-מנוחה ופני-רחוב בשעת-גשם; אנשים ומצבים — ואפילו בית-חולים בו עבר הצלם ניתוח והרופא שהוציא לו שם את התוספתן.

אבל מרכז האלבום היה, ללא ספק, אוסף צילומי-העירום האמנותיים שהציגו את גוף האשה, לא כנושא-שלוהר אלא כמשהו חי ומפרפר.

★ ★ ★

„למות לאט“

כאן התגלה הקוץ שבאליה. הסתבר שתצלומי-העירום המיוחדים ב-מינם צולמו על בימת-הצילומים של הסרט למות לאט — יצירתו הקולנועית הראשונה של האמן והצייר ז'אק מוריקסמור.

כי אלכס אגור, המרבה לצלם תמונות-פירסומת, המכונות בלשון המיקצוץ סטיילס, עבור הצגות וסרטים — היה גם צלם-ה-סטיילס של הבמאי קסמור.

התמונות המיוחדות במינם צולמו בזמן ההסרטה ובהפסקות שבין קטע לקטע. הן דוגמניות של אלכס לא היו אלא השחקניות המופיעות בלמות לאט, בבגדים ובלי, בגיל צעיר ומבוגר יותר. בקיצור: בכל המצבים שאפשר לתאר בהם את האשה, מבחינה אמנותית.

כי כהנתו של ז'אק מוריקסמור היתה לת-אר, בעזרת נשים יפות ויפות-פחות, את תולדות-החיים של גוף חי; את התפתחותו, מרגע הלידה, כשהוא מתחיל להתבלות, ועד למותו הסופי.

כל זה בצורה סימלית כמוכן, ובלשון אמנותית-מובהקת.

לכן הצילומים מתוך בימת-הצילומים שניכנסו אלבום של אגור היו רק קומפוזי-ציות של גופות עירומים, במצבים שונים. אגור לקח את הקטעים שבויימו על-ידי ז'אק, על-פי הקומפוזיציה והרעיון של ה-במאי — אך הוסיף, בזמן הפיתוח, „גרעין“ — אפקט פלאסטי מיוחד, המקנה לתמונות מימד אמנותי נוסף.

וכך נולדו צילומי-המריבה.

★ ★ ★

„כניגוד לרצוני“

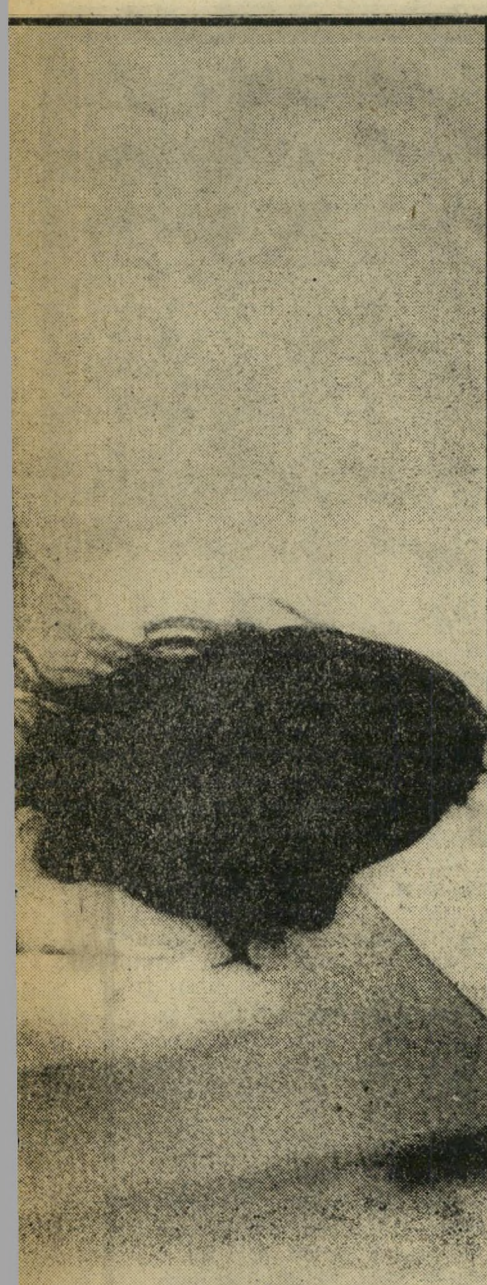
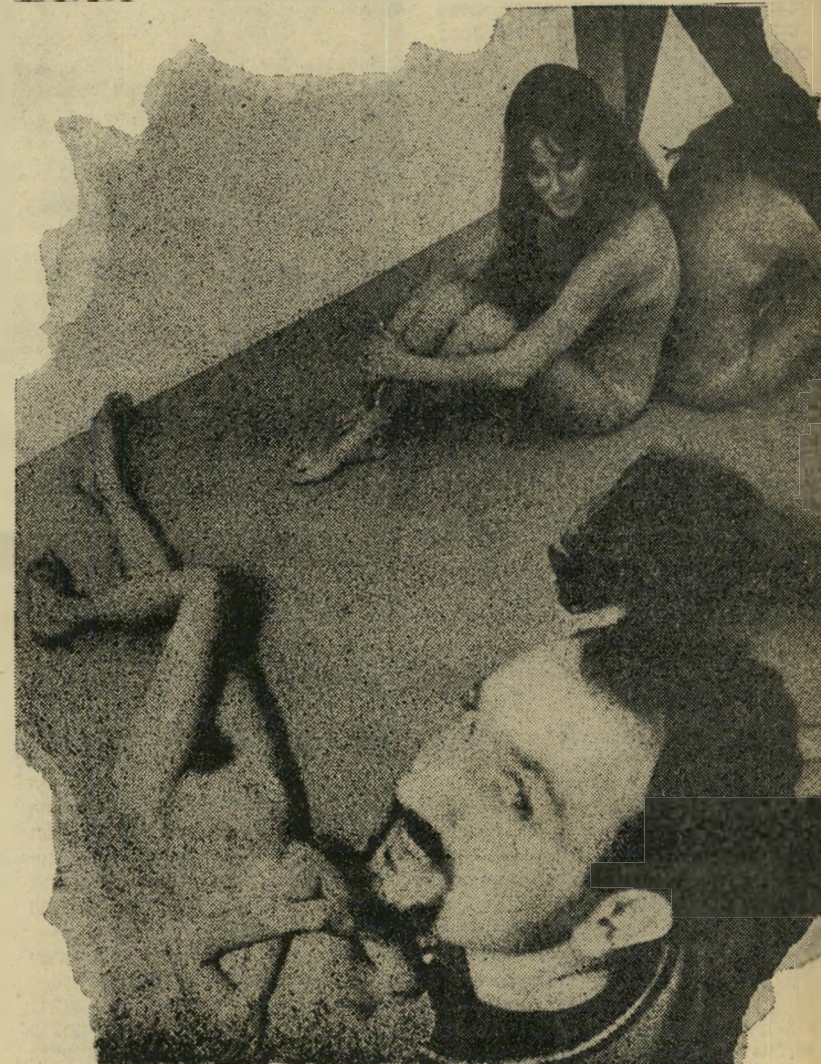
כ'י כאשר הופיע האלבום ברחוב דינו-גוף ובבית-טוקולוב התלקח זעמו של הבמאי מוריקסמור.

הצעיר אלכס אגור (20). אלכס הציג למכירה את אלבום-צילומיו הראשון, עין שלישית, בו כינס את מיסב צילומיו האמנותיים. יום קודם לכן אף נפתחה בבית-טוקולוב התערו-כה שהציגה לראווה את אותם הצילומים — בגודל-ענק.

היה זה אוסף רבגוני: היו שם פרצופיהם

יום שישי, בשעות-הצהריים, נימצאים כל המיהממי ברחוב דינוגוף. משום כך השתרר לאחרונה מינהג: כל מי שמוציא לאור ספר חדש, לוקח שולחן מקפה כסית, מניח עליו ערימת ספרים — ומוכר אותם אישית.

ביום ו' האחרון היה תורו של הצלם

גבוהות ורזות, ארוכות-

ללא מעצורים במזן הפסקת-הצילומים של סרטו של מוריקסמור, למות לאט, נחות השחקניות ללא מעצורים וללא בושה. אחד מאנשי-הצוות מסתכל בתימהון לעבר מצלמתו של אגור — שתפסה את חצינה של מצד.